

PHỤNG SỰ BẰNG **tâm thanh tịnh** và **lòng không phân biệt**

Trần Hoài Vũ ghi

**HÒA THƯỢNG
THÍCH HUỆ THÔNG**
*Phó Tổng Thư ký kiêm Chánh Văn
phòng 2 Trung ương GHPGVN*

Cúng dường (pūjā) được hiểu là cung dưỡng, nuôi dưỡng. Từ thời đức Phật, có bốn loại cúng dường (cúng dường tứ sự) là: thuốc men, y phục, ẩm thực và chỗ ở. Tuy nhiên, trong quá trình phát triển và biến thiên lịch sử văn hóa, cúng dường Phật tử đã phân nào thay đổi, bằng nhiều điều kiện như tài

tiền, đất đai và một số tài sản khác. Nhưng dù truyền thống hay hiện đại, tất cả phải xuất phát từ sự thanh tịnh. Người cúng dường vì lợi ích Phật pháp, xã hội. Còn người thọ nhận là chư tăng phải có tâm thanh tịnh, để phục vụ trên cơ sở lý tưởng và xiển dương Phật pháp. Theo quy định của GHPGVN trong Nội quy Ban Tăng sự, tài sản được xác lập rõ ràng. Khi có người cúng dường, tài sản đó chỉ để phục vụ cho Giáo

hội và cộng đồng. Chư tăng được thọ hưởng sự cúng dường nhằm phụng sự cho mạng mạch Phật pháp trường tồn. Tài sản cúng dường là phục vụ cho Tam bảo.

Trong thời gian gần đây, có một số Phật tử suy nghĩ, thắc mắc về vấn đề cúng dường những vật dụng ngoài tứ sự truyền thống có phù hợp không. Chúng tôi đã nói, nuôi dưỡng, cung phụng tùy theo hoàn cảnh thực tế, nhằm mục đích thanh tịnh. Cuối cùng tài sản cúng dường này phục vụ cho Tam bảo.

HÒA THƯỢNG DANH LUNG
Ủy viên thư ký HĐTS, Phó Chánh Văn phòng 2 Trung ương GHPGVN

Phật giáo có truyền thống nhập thế, do đó việc phụng sự đạo pháp, cũng như việc phụng sự xã hội, nên được nhìn nhận không thể nào tách rời. Phật giáo không

tách rời xã hội cũng không tách rời dân tộc. Việc chư tăng tu tập còn có mục đích đem lại lợi lạc cho chúng sinh, cho quần chúng nhân dân.

Phật giáo luôn tạo điều kiện cho mọi người có thể tạo công đức, ủng hộ Phật pháp, duy trì mạng mạch Phật pháp trường tồn. Người có ít thì phát tâm tùy ý. Người có khả năng nhiều thì tùy tâm, cúng dường nhiều. Trong xã hội không ai bị bỏ rơi, ai cũng được đón nhận những lời dạy, phước đức từ Phật giáo.

Phật giáo vốn không phân biệt màu da, sắc tộc hay sự giàu nghèo. Đại chúng tùy tâm cúng dường, phụng sự. Chư Tăng Ni luôn hoan hỷ đón nhận, tán dương công đức, tạo điều kiện tốt nhất để họ đến với Phật pháp, dù chỉ đến chùa chấp tay, đánh lễ.

ĐẠI ĐỨC TS
THÍCH TRÍ HUỆ

Ủy viên Thường trực Ban Hoằng Pháp Trung ương GHPGVN

Nhiệm vụ chính của tu sĩ là nói truyền mạng mạch giáo pháp đức Phật để lại trong kho tàng Pháp Bảo. Trọng trách bảo toàn giáo pháp ở thế gian của tu sĩ rất nặng nề.

Giáo Hội Phật giáo Việt Nam là tập thể chư tôn đức Tăng Ni, đại chúng Tỳ kheo. Nếu không có sự dân thân phụng sự của mỗi chư tôn đức, làm sao có thể tồn tại và

phát triển đến hôm nay. Qua bao thăng trầm lịch sử, chư tôn đức thạch trụ thiền môn đã đoàn kết lèo lái con thuyền Phật pháp vượt bao sóng gió.

Bất kỳ giai đoạn nào cũng đều có sự dân thân phụng sự của tu sĩ. Ngày nay, Giáo hội lại rất cần sự phục vụ, cống hiến sức lực và trí tuệ ấy. Ngoài phụng sự Giáo hội, việc tu sĩ dân thân độ chúng sanh cần được phát huy tối đa.

Với phương châm “phụng vụ chúng sanh là thiết thực cúng dường chư Phật”, hình bóng Tăng Ni xuất hiện mọi nơi, từ trên pháp toà cho đến chốn từ thiện, nơi nào chúng sanh cần thì luôn có những vị Bồ Tát với chiếc áo nâu sồng tiên phong mọi lĩnh vực. Tuy phụng sự Giáo hội và phục vụ chúng sanh là hai nhiệm vụ khác nhau nhưng không thể tách rời.

